

Splněné vánoční přání pana Václava v rámci projektu Ježíškova vnoučata: Prohlédl si a odstavil Jadernou elektrárnu Dukovany

Pan Václav Nesiba (76 let), který už téměř deset let pobývá v Domě s pečovatelskou službou v Hrotovicích, se na podzim letošního roku přihlásil do projektu Ježíškova vnoučata, který plní vánoční přání osamělým seniorům (www.jeziskovavnoucata.rozhlas.cz).

„Nabízeli jsme tuto možnost panu Nesibovi několikrát, ale ve své skromnosti nic nechtěl. Až se nakonec rozmyslel a přál se podívat do nedaleké jaderné elektrárny,“ říká Lenka Chalupová z Charitní pečovatelské služby pod Oblastní charitou Třebíč, která pana Nesibu v elektrárně doprovázela.

Pracovníci útvaru komunikace JE Dukovany ochotně přání panu Nesibovi vyplnili. *„Snažíme se dlouhodobě o žité a skutečné sousedství s obyvateli regionu, naplňujeme společenskou odpovědnost v mnoha projektech a jako dobrovolníci pravidelně navštěvujeme domovy pro seniory. Proto je nám projekt Ježíškova vnoučata blízký a jsme rádi, že jsme mohli panu Nesibovi zpříjemnit předvánoční období,“* říká Jana Štefánková z útvaru komunikace JE Dukovany.

Pan Václav Nesiba je vzděláním elektrotechnik, proto jeho dotazy byly na vysoké odborné úrovni. *„Už jako mladý jsem chtěl pracovat v elektrárně, ale nevyšlo mi to. Nakonec jsem zůstal u spojů,“* říká pan Nesiba při úvodních vstupních procedurách. Václav Nesiba si prohlédl modernizované infocentrum, podíval se na strojovnu prvního reaktorového bloku a na cvičném velínu si po krátkém přemlouvání i vyzkoušel, jak se dá červeným tlačítkem odstavit reaktor. *„Víte, já nechápu, proč jsou někteří lidé proti jaderné energetice. Vždyť se jedná o bezpečnou a efektivní výrobu elektřiny,“* říká odborně pan Nesiba.

Pan Václav Nesiba se svěřil, že býval starostou hasičů v obci Dědice na Vysočině, kde prožil velkou část svého života. Operativně se tedy podařilo domluvit a svézt pana Nesibu hasičským vozem a ukázat mu moderní vybavení dukovanských hasičů.

„Já už k Vánocům nic dalšího nepotřebuji, bylo to tady parádní. Možná bych se ještě rád na jaře podíval do vodní elektrárny Dalešice,“ řekl při rozloučení s úsměvem pan Nesiba, který i přes svůj zdravotní hendikep a chůzi o holích, zvládl celou procházku v elektrárně skvěle.